

Svenskmeckla "Hustorn Biceps" bokst. 1934.

4de Prædicationen att
fångs Text. Finns uti
Börsäter Epist. 6: 7. och
arode heliga orden
ja, lyfva.

Helig Helig Helig
är Herrens ge båd
Hela världen är
full med Herrens ära.

Yarledning af denna
näs Uppskrift heliga
Text, offola vi på
dessa heliga stund
Under fälska Guds
Helighet, och Herrens

Stilla Morsiffning
Akehet. Ty som
vi endast betraktet
Guds Helighet, och
sipa denna i vår
före när sig.

flå bra veta till med
verlden, som Gud vare
samt en jordisk konung
eller samt en flå Pilatus.
Se vi nemlig glämd
da Sannen, samt vandrade
samt en tillgång, på nå
jorden, på finna vi, att
han var mera i en
föreläsningsvandrande lä-
far predikant, än en
konung. Han på
nämningen på världen
anföring och predika-
de, ifrån den ena staden
till den andra, ifrån
den ena Bygd till den
andra. Sådana der förelä-
sningsvandrande läfar pre-
dikanter, äro naturligen
föraktade och kallade
af världen, om de
de plåga försäma
pederligt på de, att
para anföring landet
samt en läfar predi-
kant, det har ingen
af denna världens
vise ännu gjort, ty de
skallas på en sådan

Herrens, att lära bänder
samt en för denna på
att kunna påstå en på-
dan vis man på bänder
Men just därför, att
Gud öppenbarade sig
i en församt en flå på-
ning och regent, i en
källa samt en flå på
Magister eller Professor
ya i en samt, samt en på-
nerad och i en på
ettan samt en på
far predikant just der-
före kunde ingen
tro på honom: den tiden
konungar, den tiden
högare herrar och lärda
män, måste påstå och
främst föraktade en
föreläsningsvandrande
vandrande läfar predikant
och på det andra måste
de påta honom på
hans Anbeliga påstå
då han anser sig själv
på en Gud och på bänder
andra! En sådan man
skulle på en i var,

tid blifva, infatt: Hurran
i fyndighet, om han bär
fäde ett förvillat folk
och skulle han till på
fränt gunga underverk
då skulle denna världens
håga Herrens utantill
och barnhärtighet taga
fast honom och denna
honom till döden, för hans
trallkast. Är det nu
en färdan enas, som
skall lära oss, huru vi
skole dyrka Gud, är
det en färdan, som skall
lära oss, att tjäna
Gud rätt? Ja, just en
färdan är det, som tjäna
Guds vilja, och som
Allena kan visa oss
den rätta vägen till
saligheten.

Se vi nu på hans Gu-
damliga ämnen, som fö-
sema vi, att han för-
tade det världliga.
Han brydde sig inte
om världen, och han vil-
le afren, att andra
skulle förakta världen

Derom har den natur-
liga meniskan en natur-
lig fallenhet och blygsel
att älska världen, och de
ting, som i världen äro.
Han kan inte flitiga
läs ifrån världen, om han
kan se lifens fasthet
i världen, och att
måtte han från denna
världen, utan att vilja
hvila han stöttiga
taga vägen. Han kan
lärna i strid, och om
hans innersta hjortans be-
gär, och ansträngningar,
derför med att
härjungen, fast i
den ända till slutet
dagen, då de blefvo
anslyfde af den He-
lige Ande, som låg ryttat
dem ifrån världen. In-
gen kan följande, som
ra Gud, innan han blif-
ver utfylld af den

Hel. ande: Men tvenne många
Ans nu uppfylla af den
Hel. Ande. Fråge vi nu
hvarute Frälshans helig-
het består, för veta vi
icke en gång, hvad ordet
helig betydde, innan vi
fått en rätt förklaring
af den Hel. ande och
hvar egen åhelighet. Det
fann vi oss medriktas
i makt till, som påstod
att hela folket var
heligt, när folket var
som mest åheligt
d. v. s. folket var som
mest agudaktigt. Det
ta lögliga folk hade
nyligen danjat omkring
guld kalpan, det var
begifvit på fulleri
dryckenskap, åttåt af
guda dyrkan och
hellsnål. folket
hvarrade smas
och ville levas efter
sin egen anda vilja

Detta jag tror, att folket
var agudaktigt och åheligt
men de af djefvulen
blinade verldstrålarne af
när, satte och åbinne
mente att hela folket
är heligt. Dessa män hade
fått den tron, att man
var en bebragare, och en
deligen påfärdig man
fann vilje stingo ut ägs-
nen på folket. Och när
hanne djefven åttåt de
fann uttränges medifant
få maffo på uttrappa
folket agudaktiga af
verne och kalla den för
huggormen affäda
fann anfägo sig för heli-
ge: Då trodde de Fariser
och Heriflände att
Johannes hade djefva-
len: han var åndeligen
påfärdig mente de då
han fördämde piderligt
folk. Ty detta vederligt
folk, anfägo sig till för
heligt, när det var

1. Jans medt oreligt. och när
2. den religiösa jid, här jada
3. predikas fide. Han faderna
4. dam, af detta oreliga falk
5. Jans anfåg sig jidigt. och
6. religt, den religiösa fide som
7. med dem fann. Jahanmley
8. därason hade fått renliga
9. han hafver djefualer
10. Han är uti andelig någ
11. fänd. Jhanuti beftad på
12. Fräljaren, religt, när de
13. Jans fägo hvar, dugliga
14. lefver. De kallade honom
15. för Samarit, och fode
16. att han hafver djefualer
17. Jhanuti beftad hans relig-
18. iet, när de fpenkeliga
19. Fariferna fägo för många
20. fel uti hans lefverde.
21. Första felet var, att han
22. ikke tväbde jina. kändes
23. När han gick till bors.
24. Han hade ikke lärt sig
25. folkeseden, det andra felet
26. var, att han bejute Sabbat
27. brätt. det tredje felet
28. beftad deruti, att han
29. wngitet med nåbel och
30. nåke. det fjerde felet

medt den uti att han uti
afwilegen. När färdig var
han tillgaf sig Gudom
liga rättigheter. fä fann
till de, att förblata funder,
kniltet, enligt Farifese
was fann, itegore. Jhanuti
Her han, qv var itausa
dast Gud. Och fannora
Tora hafva Farifese
muui deura dag. det
5te felet beftad deruti,
att han pådadade
Gud, då han bekändde sig
för Guds Son. Jost
den fäse Jhanuti
den tid, manni. Han
tro på honom, om
dare de fann för man
ga fel i. Jhanuti
Oft wandel. De fann
ikke tro, att han fann
was af Gudi, om de var
djefualer. Hade gjort
denn fäse fignita
att de fägo för många
fel i hans lefverde

De fode till den faren
var blint fädd. Vi
te, att denna man
är en syndare. Det
vill säga: han är en bedra-
gare. Men om jag frå-
faren skulle få bättre
vittneskänd, af den faren
läsa honom, och handsk
dane här persualig
och uppmanade
jag, som en färdig
vandrande läsa
gondikant? nej, platt
intet: den fargläsa rogen
skulle anse honom
för en bedragare och ut-
läsande som icke alltså
fändans vederligt folk
utan afuon ger sig
ut för en Guds färd
menom, att det är
af nazaret skulle
af de äfversta Drey-
na, anse för en heg-
man? om man vade

här ibland oss? nej, platt
intet. Han skulle få färdig
dane, som som färdig af
de äfversta Drey-
i färdigane: Han skulle
blifva bedragad och dard
faren en bedragare som
vender faren af en faren
Christendane, vill färdig
jag till eröfning. Han
skulle tycke icke för vad
ora anse mig handsk
lära ett en annan han
bifae färdig och en
färdig för eröfning Drey-
ing Pilatus, faren en färdig
färdigane, ty denne
voldnes Gud, tal inte
att eröfning färdig
och färdigane färdig
vender färdig. Att man
färdig färdig färdig
för färdig, och
färdig ett färdig färdig
jag icke an. ty det är
färdig färdig färdig
ifärdig det färdig färdig

egna tjeneare hedra ho-
man med detta namn.
man om någon af Guds tjene-
are kallar honom för hys
vet och sataw. då blir han
end. Ty mörkstens funne
vill göra kalla för oss
Guds tjeneare. Guds tjene-
ret, då han är i Guds
fij till oss Guds tjeneare.
Lijom. för Guds tjeneare vill
kalla för kederlig, när
han utafuar det kederli-
ga. kederlig. Guds tjeneare
fij vill och kederlig
kalla för kederlig, när
han framfuar i kederlig,
och kederlig. Guds tjeneare
vill kederlig, när
han framfuar Guds tjeneare
under Guds tjeneare. Guds
vill och kederlig kalla
för kederlig, när
han kederlig. Guds tjeneare
allt detta vilja

och den utvänte, helig-
het, som verlden vilja
men den rätta helighe-
ten kederlig. Verlden
intet. alla mankristna
vilja Fräljaren. Heliga
person, men de kederlig
vill kederlig. Guds tjeneare
helighet beftod. De vilja
och kederlig. Fräljaren
milda tär. Men de kederlig
na vilja kederlig. Guds tjeneare
na milda tär beftod. Guds
de abotfändige mena
att Fräljaren vilja vilja
Nädig omrat dem, som
kederlig. Nädig omrat de
kederlig. Guds tjeneare
Men kederlig. Guds tjeneare
vil, att Guds tjeneare
omrat de abotfändige
och kederlig. Guds tjeneare
Guds helig. Guds tjeneare
kederlig. Guds tjeneare
kederlig. Guds tjeneare
abotfändig, ingden

fengles kärres för fiend
skap till Gud, ty alla förs
gare, alla drickare, alla
tyfvar, alla partisaner
alla påfärdiga, alla
frånjake och flagstäm
per, mena sig när vara
Guds vännere. Äru de
äro Guds fiender, alla
daggdränks, alla stryg
täre, alla skänkliga och
verstakeliga i världen.
Säg, att de äro Guds vänn
ere, Äru de äro Guds
fiender, alla ämnade
och apånyttfärdiga, mena
sig vara Guds vännere.
Äru de äro Guds fiender.
Men detta kan välken
icke begripa, Äru de
dettas förhållande tydligen
vendes för anseende
att han kände Gud,
stränga rättfärdiga, och
och detta måste han
och en väkt människa
känna: han måste veta

na, att han kände Gud
innan han blefvet förs
jannad med Gud. Han var
en sannvän och apånytt
färd människa, och en Gud
fiende, och detta andeliga
hat till Gud, uppmanar sig
mest till världen, hat till
de kristna. Äru de
han så förblifvat de
adragare, försöka, att
de skulle bli lägnare
och kända försökare.
De kristna kände alla
tider blefvet hatade, förs
dade, och påfärdiga. De
kristna kände, på
kärre, försökare och
villan, och äru de
Äru de äro Guds äro
de fiender, så måste de
han varit hatade och förs
följa de kristna; ty
Gud har fatt en evig
frendskap om alla
kvinnor, så är en
men så. Den här

måste omnes för hata qvinn
maner för ifrån världens
begynnelse allt intill
Världen ända.

Om här finns någon som att
vackligen söker efter det eviga
lyftet kan måste befinna att
Gud är helig, och som det är
Gud är helig, för han kan
icke annat än hata synden
som då kvar och är, som
är värd att ur synda världen
känner Guds förtrogen
Ochelighet, är Guds ohelighet
för måste han påstå i sin
tviflen, när han känner i
sin hjerta, att hans omöjli-
gens från Guds Guds.
Men i denna portviflan
när måste han ansluta
Guds kärlekhet, och
bedja om när och förs
Helsing: ty då Guds helig
het, bestar icke allena
uti syndfrihet, utan
förnämligast deruti, att
han hatar och afflytt
det onda, så måste den

den bätfordige och änges
fulla himna rike allena
sin egen försökstid till
Gud, utan att han Guds ena
och någon för honom
afnes kvar och är, som att
Guds sijn. därför, vilken det
intet, att dess mått, arbetar
för dem som förtrogen
företitt. Företitt för sig
en, när någon försöker
ända med det, att försöka
fränt i från Guds
val, as att flytt Gud
därifrån, och det, och förka
när och förhållande, och när
dessa fört försöka till
den. Fört försöka
det vill säga, icke blott
tro, utan Guds Guds.
När försöka, då det
fört försöka, men när
denne då. För försöka
ingen försöka försöka
i försöka, inga försöka
när, ingen försöka
fört försöka, ingen försöka
När försöka, inga försöka
och försöka försöka

tänker. Utan tvifvel är
 intelligenz att Guds är nå-
 dig i de tillstånd som
 goda sitta äfver som
 obotbara. De som vid utgå-
 na, hafva utvilligt gånget
 att Guds är en helig Guds
 och att inte tåles jag i saka
 sig. Om man vil påstå
 ängstfulla uti sin. Jag
 och lastar som jag vil
 hafva. Jag vil
 se till att jag vil
 tyckta. Jag vil
 tija. Jag vil
 då kan kändes Guds nåde
 och försäkring. Jag vil
 ta. Jag vil
 glädje, som denna
 Prästia, och andra
 Guds barn, och jag
 denna vil jag vil
 kändes, jag vil
 eller denna vil
 vil, som jag vil
 och jag vil
 vil.

(8573)